

Cultura i Espectacles

El Grec genera conflicte en espectacles que denuncien el model de Barcelona i amb el cicle PIIGS, que es pregunta quants anys fa que va fracassar Europa

La BCN contestatària

Jordi Bordes
BARCELONA

Provocador és el cartell de *Barcelona (contra la paret)* que capgira l'*skyline* de la ciutat per fer evident què cal qüestionar el punt de vista de nou. Lali Álvarez, autora de *Ragazzo* (una peça que recordava l'abús policial en la trobada de l'FMI a Gènova el 2010... des del punt de vista de la víctima, que més tard s'ha erigit involuntàriament en heroï) fixa el seu objectiu a la capital de Catalunya. Li rebel·la que, tot i que en la Carta Municipal signada fa uns anys es defineix la ciutat com un lloc d'acollida, de llibertat, fraternal, en la darrera dècada s'ha deixat transformar en una ciutat per al negoci del turista que ofega les altres maneres de viure, excloent els mateixos barcelonins de la seva ciutat. Aquest muntatge s'estrena avui i demà i es representa dins del cicle IT Emergents. El treball de la companyia La Pública és només un exemple del cartell d'hibridació i invitació al debat per convocar el conflicte en espai de reflexió.

Demà mateix, i en aquesta mateixa línia, es convoca el tercer Festival de Dramatúrgia sobre la Crisi (PIIGS) a la Nau Ivanow. Pensat com a espai de trobada de nous dramaturgs d'arreu d'Europa (tot procurant que aquest treball arrelti també en altres festivals similars al Grec de Barcelona). El jurat del festival ha encarregat a Chiara Boscaro i Marco di Stefano (Itàlia), Christina Kyriazidi (grega resident a Alemanya), Yassen Vasilev (Bulgària) i Aino Kivi (Finlàndia) un text que respongui al lema *En quin moment es va fotre el*

L'espectacle '*Barcelona (contra la paret)*' pretén trencar amb els eufemismes de ciutat lliure i integradora ■ LA PÚBLICA

Albert Mestres signa '*Farsa*', un treball publicat el 2005 i que es manté tan actual com la violència

projecte europeu?

Barcelona (contra la paret) té un format trencador. Perquè elimina la distància entre els espectadors i els actors, que compartien el mateix pla, tots drets al voltant d'una barra de bar. Aquest site-

específic, que també farà estada a Fira Tàrraga, als Lluïsos de Gràcia, l'Antic Teatre i al Temporada Alta, estrenarà el Teatre Estudi (els darrers anys, les funcions d'IT Emergents es realitzaven a la sala Scanner, de menor capacitat). L'altra producció de l'IT Emergents d'enguany és *Kohlhaas* de la companyia Ignífuga (dissabte i diumenge), que ja s'ha pogut veure al Cicló del Tantarantana fa uns mesos i que ara guanyarà visibilitat perquè també té garanties funcions a Tàrraga i a Temporada Alta. La Ignífuga debat el cas d'un venedor de cavalls que, fart de ser maltractat per la

justícia decideix iniciar una revolta.

Inconformista també és el treball d'Albert Mestres (publicat el 2005), *Farsa*. Si al text hi ha referències a la Guerra de l'Iraq, ara tornen a ser tristament d'actualitat pels altres conflictes latents. Presenta tres monòlegs inspirats en la tragèdia d'Ifigènia. El *summum* és el treball que representa la protagonista, l'eslovena Anja Novak; es tracta d'una personatge que aparentment és sordmuda però que, en realitat, va ser la decisió d'ella abans de néixer de pronunciar cap so. Expectativa imprevisible, admet Mestres. ■

Llibertat per ser com es vulgui

La companyia Motus arriba per tercer any al Grec. Aquest cop presenta un *solo*, *MDLSX*, a càrrec de Silvia Calderoni. Les sigles del títol fan referència a *middlesex*. La dramaturga i codirectora Daniela Nicolò ha aprofitat el cos androgin de l'actriu per fer una reflexió sobre la llibertat de ser i expressar-se amb el cos que es vulgui. Ells, de fet, mantenen la seva voluntat d'expressar les formes teatrals a mig camí del vídeo la dansa, el text, la música... En aquesta ocasió, han barrejat les reflexions que han extret d'autors com ara Pier Paolo

Pasolini, Judith Butler o Paul B. Preciado, amb imatges i històries reals de la mateixa actriu... Sense tanta transcendència i amb molta més desinhibició, els del Cabaret Il·lògic El Desplume signen un divertit despropòsit (de dijous a diumenge a l'Antic Teatre). Imaginen un magazín de televisió en una Catalunya independent. Els trumfos els servirà, amb tota seguretat, l'entrevistada Gilda Love, que improvisarà del tipus "la meva mare em va dir que m'havia de fer un home a la mili; i me'n vaig fer uns quants més...!"